

[Hagen Hagensen.]

for det udvalg, der sidder, til at få klaret denne sag. Men nu vel, vi tager til efterretning, at det har man ikke kunnet. Nu håber vi på, at man vil kunne klare det, således at vi ikke én gang til skal til at udsætte revisionen af loven.

I øvrigt skal jeg blot sige, at der kan nok være noget om, at offentlig vandforsyning visse steder er et gode, og at privat vandforsyning passer bedre andetsteds. Kan man prøve på at få afpasset disse ting i hovedstadsområdet, tror jeg også, det vil være godt.

Ritta Ahm (KrF):

I mange tilfælde kan det jo være en ganske formel ting at udskyde en lovrevision, men i denne sag nærer jeg betænkelighed ved det. Ikke mindst i de seneste 2-3 år med tørre somre har der været problemer omkring vandforsyningen i Danmark. Jeg rettede her i sommer spørgsmål herom til miljøministeren, fordi der forskellige steder i landet – og særlig ude i det område, hvor jeg kommer fra, i Midtjylland – har været mange store vanskeligheder med at fremskaffe de nødvendige vandmængder, ligesom der har vist sig at være uligheder i adgangen til vand. Jeg går derfor ud fra, ministeren forstår, at jeg nærer stor bekymring omkring denne lovrevisions udskydelse.

Når vi nu ser på vort samlede behov for vand, så er der følgende områder: den almindelige vandforsyning, herunder drikkevand og anden anvendelse i husholdningen og i erhvervsvirksomheder. Så er der behovet for velegnet fiskevand og badevand, behov for vandområder til udledning af spildevand og behov for vand til sikring af hele vort økologiske system. Det, jeg savner, er en klar formulering af en politik for hele vandområdet, og jeg understreger hele vandområdet, hvori vandforsyning indgår som et vigtigt led i prioriteringen.

De mennesker, der året igennem blot kan lukke op for vandhanen og så tager det som en selvfølge, at der kommer vand, kan ikke forestille sig, hvad det vil sige for de mennesker, som i denne sommer har beklaget sig til mig, fordi de ikke engang har haft vand til at børste tænder i om morgenen. Det er ikke et spørgsmål om, hvor meget og hvor lidt man skal betale for vand, som man har diskuteret her. Det er simpelt hen et spørgsmål om at kunne få noget vand. De pågældende må tage vand med hjem fra deres arbejdsplads.

Vi kan diskutere i flere dage – og alligevel ikke komme til noget resultat –: hvem har skylden? Hvor skal vi placere ansvaret? Er det tørken, eller er det Københavns vandforsyning ude i vores område? Eller er det begge dele? Det sidste er vel nok mest realistisk at tro i dag, fordi vi ikke har nogen som helst undersøgelser omkring hele dette spørgsmål. Men der hersker nok ingen tvivl om, at siden Københavns vandforsyning begyndte at tappe vand fra Midtjylland, da begyndte også vore vandproblemer.

På det økologiske område står det også meget sløjt til. I mange af vore moser og vandløb har man konstateret, at det står meget alvorligt til med indholdet af ilt – i de få vandløb, hvor man overhovedet har været i stand til at finde vand. Mangel på ilt og vand har siden foråret kostet i tusindvis af fiskeliv. En ingeniør har fortalt mig, at han havde fotograferet et åløb, og da han skulle fremvise det på et møde, hvor man skulle diskutere problemerne, sagde man til ham: hvorfor har du dog fotograferet en sti? De kunne ikke se, at det var et åløb, fordi det var totalt blottet for vand.

Nogle steder konstaterer man blot, at sådan er situationen. Årsagen hertil er ikke de kommunale vandværkers bor, og så drager enkelte politikere ude i landet den konklusion, at årsagen nok er en ganske almindelig nedbørsmangel, og så må det være Vorherre, som må gøres ansvarlig herfor. Når man kan møde en så ringe forståelse for vor truede natur og en sådan mangel på forståelse for de borgere, som ingen vand har, så må ministeren forstå mine store betænkeligheder ved, at denne lovrevision udskydes. Jeg mener, at ikke mindst spørgsmålet om fordelingen af vores vandreserver har aktualiseret behovet for, at de lokale myndigheders administration af bl. a. vandindvindings-tilladelser sker ud fra en samlet samfundsmæssig bedømmelse.

Jeg håber, ministeren forstår, at jeg må sikre mig, at der kommer mere hold på hele vandforsyningsproblemet på alle de områder, jeg lige her har nævnt. Jeg vil derfor høfligst spørge ministeren, om ikke man i forbindelse med vandforsyningslovens revision vil sikre, at der udarbejdes fælles retningslinjer for amtsrådernes administration på vandområdet.

Nu har jeg hørt igennem pressen, at man måske kan risikere, at lovrevisionen udsættes til helt hen i 1978-79 på grund af de store